

Maria Nurminen: Tiivistelmä planeettahierarkioista

Äiti edustaa ainetta ja isä henkeä, joka hedelmöittää sen.

Aurinkohan aina ensiksi mainitaan syntymäkartastammekin, se on maallisen elämämme alkuvoima. Yleensä mainitaan nainen elämän lahjoittajaksi, vaikka todellisuudessa ei olisi mitään elämää ilman hedelmöitystä. No, joka tapauksessa Auringon tehtävä on hedelmöittää ja jäädä sitten ihmisen perusvoimaksi. Elimistössämme sitä vastaa sydän.

Kuu, joka edustaa hedelmöityksessä vastaanottavaa osapuolta ja äitiä on luonteeltaan heijastava. Kun Aurinko on valon lähde, Kuu heijastaa sen valoa. Raskaus, joka siis on hedelmöityksen seuraus, on salaperäistä aikaa, sillä sikiö kehittyy sisätilassa, piilossa, aivan samoin kuin luonnossa siemen itää "maan povessa". Se on niin tiiviissä yhteydessä kantajaansa, että äidin tunnetilojen ja reaktioiden vaikutukset imeytyvät tulevaan ihmiseen hänen perusominaisuuksikseen. Syntymänsä jälkeen lapsi joutuu fyysisesti irti äidistään, mutta kestää vielä, ennen kuin hän alkaa tajuta olevansa erillinen yksilö. Siten Kuuta vastaa kehossamme autonominen hermosto.

Merkurius kuvaa ympäristön havainnointia ja siihen sanallista reagoimistamme. Siihen sopii ajatus, että kuulemme totuuden lapsen suusta, hän kun vielä pystyy näkemään asiat sellaisina kuin ne ovat, eikä hänelle ole vielä kasvanut opetuksen ja hyvien tapojen suodatinta - hän ei siis valehtele! (Nopeasti hän ympäristöstään sitten oppii senkin taidon.) Merkurius vastaa vuorovaikutusta ihmis-yksilöiden kesken ja maallisen ja "tuonpuoleisen" välillä. Se toimii välittäjänä maallisen ja

taivaallisen välillä; aivan vastaavasti, kuin voimme ulkoisen elämämme perusteella tehdä johtopäätöksiä sisäisestä elämästä, voimme ideoiden maailmasta noutaa malleja arkiseen toimintaamme.

Venus seuraavana asteena kehityksessämme tuo kuvaan mukaan arvot. Ensimmäinen arvo on itsensä kunnioittaminen ja arvostaminen. Se on helppoa, jos ihmisellä on sisällään kontakti hänet siittäneeseen voimaan, omaan sisäiseen aurinkoonsa. Kauneus ja esteettisyys ovat jumalallista alkuperää, mutta nekin voimme tyypistää koskemaan vain ulkoisia asioita.

Venuksen voi nähdä kehittävän Merkuriuksen ajattelukykyä abstraktiin, vertauskuvalliseen suuntaan. Esimerkkinä olkoon Peter Behrensin puupiiirros Suudelma. Se esittää kahta ihmishahmoa, feminiinistä ja maskuliinista, yhtyneinä viattomaan suudelmaan, ollen samalla androgynisyyden kaunis kuvaus.

Mars Venuksen parina on toiminnallinen tekijä, olemassa olevien arvojemme esiin tuoja. Arvoihimme pohjaten tuomme itseämme esiin ja pidämme puoliamme. Jos itsearvostus on olematonta, ei ole mitään puolustaa ja niin voi ihmisestä tulla ns. "aloitekyvytön" luonne. Sotainen Marsista tulee silloin, kun haluamme pakottaa ympäristön antamaan meille arvostusta. Jotta Mars toimisi hyvien asioiden puolesta, on Venuksen meissä kunnioitettava itseään ja se puolestaan on mahdollista sitten, kun Merkurius meissä on rehellinen. Valehtelevalta ja mielitelevältä ihmiseltä puuttuu itsekunnioituksen perusta.

Seuraavaksi haluamme lähteä laajentamaan kokemuspiiriämme. Siihen tarvitaan Marsin rohkeutta ja itseluottamusta. Tulemme nyt **Jupiterin** toiminta-alueelle. Jupiteria on sanottu tähtitaivaan Joulupukiksi. Se kuvaa hyvin sen sanomaa: kun ihminen on löytänyt itsensä, seurauksena voi olla vain hyviä asioita hänen elämässään. Mutta kyllä Jupiter toki asettaa joitain odotuksia, ennen kuin lahjojaan jakaa; ihmisen on pystyttävä ehdoitta hyväksymään elämän hänelle antamat puitteet. Turhan moni näännyttää itsensä pyrkimällä aina vain parempaan ja omistamaan yhä vain enemmän siten todistaakseen omaa arvoaan ja kunnollisuuttaan tai osoittaakseen ns. onnistuneensa elämässä.

Saturnus tarvitaan Jupiterin pariksi, jotta emme ylittäisi rajojamme kaiken suuren ja hyvän perään hinkuessamme. Se on Saturnus, joka laittaa stopin liian suuriksi paisuneille tavoitteille. Tämä rajoittava ja kutistava voima on toki olemassa kaikkialla, mutta nyt onkin kysymys näiden kahden voiman tasapainoon saattamisesta. Eli kun olemme rakentaneet jotain niin suurta, ettemme kykene sitä enää hallitsemaan, se vain lopulta romahtaa. Vähemmän porua syntyisi luonnollisesti, jos osaisimme kuunnella itseämme ja ilmiöitä ympärillämme ja suhteuttaa havaintomme omiin voimiimme tai taloudellisiin resursseihimme. Tarpeeksi monen pudotuksen kautta senkin voimme oppia. Jos kartallamme Jupiter on heikko, voi Saturnus hallita niin, että se ikään kuin kivettää ihmisen sijoilleen, hän tarrautuu kaikkeen tuttuun ja turvalliseen ja jopa uskoo vankasti sen olevan ainoa oikeaa elämässään!

Uranus alkaa oman toimintansa siinä laajuudessa, kuin edellisten planeettojen energiat ovat hallussamme. Se on se ihana varmuuden tunne, jonka voi kokea, kun yhtäkkiä jokin asia vain tuntuu lokahtavan paikoilleen ajatus- järjestelmässämme, saamme oivalluksen. Ja kun meillä on toimiva Saturnus, Jupiter, Mars, Venus ja Merkurius, niin meillä on myös kyky soveltaa oivalluksemme käytäntöön. Näin syntyy aivan uusia, ennen näkemättömiä asioita ja ilmiöitä. Uranus kuvaa meidän aivojemme toimintaa ja kaikki, mikä kehittää aivojamme on sen alaisuudessa.

Neptunus on linkkimme äärettömyyteen, kollektiiviseen tietoon. Ja jälleen, elleivät edelliset vaiheet ole kohdallaan sen toiminta saa ihmisen harhailemaan ideoiden maailmassa päämäärättä ja ilman kytkentöjä realismiin. Ihminen elää kuvitelmien ja uskomuksien maailmassa kunnes on sisäistänyt edellisten planeettojen edustamat asiat itsessään ja elämässään.

Kaikki eivät suinkaan sitä tarvitse, mutta monelle astrologia on tarpeellinen menetelmä oppia tunnistamaan omat kipupisteensä ja heikot lenkkinsä, jotta voisi elämänsä aikana kokea **Pluton** edustaman ykseyden oman jumalallisen alkuperänsä kanssa, transformaation ja mutaation.